

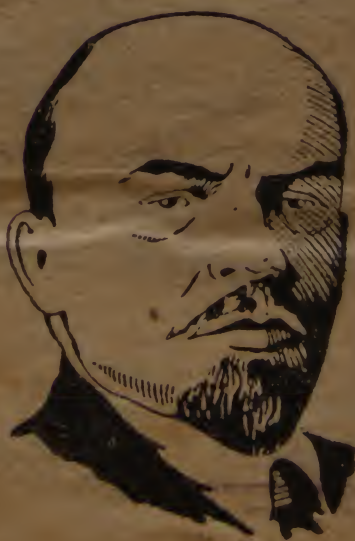
Προλετάρι όλο το κόμμα ενωθείτε!

E-8

825

M. N. ΚΟΒΑΛΕΝΣΚΙ

ΙΑ ΣΙΝΤΟΜΙ
ΕΚΣΙΣΤΟΡΙΣΙ ΤΙΣ ΖΟΙΣ
ΤΥ ΛΕΝΙΝ

21

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1930

М. Н. Коваленский

Жизнь и деятельность ЛЕНИНА

ИЗДАНИЕ
Греческого из-ва „КОММУНИСТИС“

Перевод Молохиди П. Д.

E-8

825

Η επιτυχία τις επανάστασις το Οχτόβρι και κατάλιψι τις εκουσίας απ'τιν εργατικη τάξι στι Ρωσία, οφίλετε κατα μέγα μέρος στι διορατικότητα, τιν ατσαλένια θέλινι κ'επιμονι το μεγάλο και ακλόνητο αρχιγυ τις εργατικισ τάξις, Βλαδιμίρυ Ιλιτς Λένιν.

Ο Λένιν γενήθηκε στιν απομονομένη κομόπολι Σιμπιρτσκι πανο στο Βόλγα, στις 3 το Απρίλι 1870 απ'τιν ικογένια το σχολικυ οργανοτυ Ι.Ν. Υλιανοφ. Ο Λένιν, το μέλοντος ο μεγάλος θεωρητικος αρχηγος αποκαλίπτετε με τις πρώτες-το σχολικες επιτυχίες στο γυμνάσιο.

Το Μάρτι το 1887 φιλαχίστικε ο αδελφός-το Αλέξαντρος πυ αργότερα καταδικάστηκε στιν κρεμάλα απ'τιν τσαρικι κιθέρνισι, γιατι έκανε απόπειρα να σκοτώσι τον τσάρο Αλέξαντρο τον 3-ο. Κρεμάστηκε δε στις 5 το Μάι 1887. Τον κερ ο αφτόνα ο Βλαδίμιρος Ιλιτς τελίονε το γυμνάσιο. Η πορτες τον πανεπιστιμίον τον μεγαλοπόλεον ισαν κλιστες για τον Λένιν, τον αδελφο ενος τεροριστυ πυ καταδικάστηκε σε θάνατο, και γιαφτο ο Ιλιτς ενεγράφηκε το χινόπορο το 1887 στο πανεπιστίμιο Καζαν.

Το φιτιτικο το όμος στάδιο διεκόπηκε γλίγορα. Στις 5το Φλεβარი 1888 αποκλήστηκε απ'το πανεπιστίμιο γιατι πήρε μέρος στις φιτιτικες ταραχες πυ σινέδισαν τότε, και εκουρίστηκε στο χωριο Κουσκυσκίνο το διαμερίζματος

το Καζαν. Τα χρόνια 1888 και 1889 τα πέρασε στο Καζαν, το θέρος το 1889 έφθιγε στη Σαμάρα, και εκεί άρχισε να προετοιμάζετε για τις πανεπιστιμιακές εκσέτασες. Στα 1891 ο Ιλίτς έδωσε εκσετάσις στη νομικη σχολη του πανεπιστιμίου τις Πετρώπολις και αφού κατ'αφτον τον τρόπο γενικη δικιγόρος γίρισε και πάλι στη Σαμάρα.

Το επάνκελμα όμως του δικιγόρου δεν του άρεσκε και πολι. Το έτος του 1893 σινκέντροσε γίρο-του ένα μικρο όμιλο απο Μαρκσιστες νέους και το χινόπορο τις αφτις χρονιας γίρισε στην Πετρώπολι.

Στην πόλι αφτι ο Λένιν ανέλαβε ένα επίμονο και αποφασιστικο αγόνα εναντίον του κόματος του ναροτνικι (Λαικον) που δεν ήθελαν να παραδεχτουν τον επαναστατικο τακτικο ρόλο του προλεταριάτου, στα ζιτίματα του επαναστατικου κινήματος τις Ροσίας και τις ροσικισ επανάστασις. Επίσις δημοσίεπσε το 1894 την πρότι-του παράνομη μπροςύρα: «Τι ίνε ι λαικι και πως αγωνίζυντε ενάντια στους ροσιαλδημοκράτες;

Το χινόπορο τις αφτις χρονιας ο Ιλίτς γενικη στην Πετρώπολι μέλος τις οργάνοσις « Κεντρικος όμιλος για την καθοδήγισι του εργατικου κινήματος » και διεφθίνι ένα εργατικο όμιλο μαθημάτων. Τον Απρίλι του 1895 ανεχώρισε στο εκσωτερικο και σιναντάτε με τους εκεί εδρισκόμενους αρχιγους Πλεχάνοβ, Ακσερλοντ και Σαζόλιτς. Τον Σεπτέμβρι τις αφτις χρονιας επιστρέφι στην Πετρώπολι όπου οργανόνι την « Ενωσι του αγόνα απελευθερωσις τις εργατικισ τάκσις » που μπορι πολι ορθα να θεωρίτε ως πρότι περιφεριακι επιτροπι του ροσικου κομμουνιστικου κόματος. Η ροσικη μιστικη αστινομία ιταν πολι προσεχτικη, δεν επέτρεπσε στην ένωσι αφτι να

εργασθι πολι κερσ αλα σκεδον χρίγορα τιν διέλιξε.
Ο ς. Λένιν τον Δεκέβρι το 1895 ρίχτηκε στις φυλακες.

Τον κερό-το στι φυλακι ο Ιλίτς πέρασε επεξεργαζό-
μενος το βιβλίο το „Ι εκσέλικσι το καπιταλιζμυ στι
Ροσία“. Στις 20 το Γενάρι, το 1897, μεταφέρετε
κατ'απέτισι το δικαστιρίυ, στι Σιβίρια, στο χοριο
Συρενσκόγε το κυβερνίυ Ραπτεσείσκει, όπου καταδικάστηκε
να μένι 3 χρόνια εκσόριστος. Ι εκσορία στις παγομένες
εκτάσις τις Σιβιρίας δεν ήταν δυνατο να μετριάσι τον
ενθουσιαζμυ το Λένιν για τι θέσι το προλεταριάτο. Εκι
τελίοσε πρώτα το βιβλίο το „Ι εκσέλικσι το καπιταλι-
ζμυ στι Ροσία“ πυ τ'όχε αρχίσι στι φυλακι κε πυ
μαφτο έδινε τι θανατικι πλιγι στο κόμα τον ναροτνικι
κε στις ιδέες τον, πυ επι ολόκληρυς εόνες κηριαρχύσαν
μέσα στον διανούμενο κόζμο τις Ροσίας.

Κατα το 1900 ι εκσορία το τελιόνι. Τον Γενάρι
ο Ιλίτς γίρισε στιν Πετρόπολι, κε κη αφυ πολες φορες
φυλακίστικε σινκεντρόνι γίρο το τυς αφοσιομένυς ε'αφτον
για ν'αγωνιστι μαζί τυς εναντίον τον ικονομιστον
(ι μελοντικι μενσεβίκι). Στο μετακσι ορίμασε, μέσα στις
τάκσεσ τυ ισχυρυ κόματος, ι ιδέα να εκδοθι για ενίσχισι
το αγόνα κε τις οργανόσις ενος επαναστατικυ κόματος,
μια πανρωσικι πολιτικη εφημερίδα πυ θ'αποτελύσε,
όπος έλεγαν τότε, το κεντρο το αγόνα. Κε πραγματι-
κα σε μια είσκεψι, πυ έγινε στο Οσκού, αποφασιστικε
ι έκδοσι μιας τέτιας εφημερίδας. Ο Βλαδίμιρος Ιλίτς
μετανάστεψε τότε στο εκσωτερικο, κε το Δεκέβρι το
1900 δημοσέφτικε στο Μόναχο ο πρώτος αριθμος τις
εφημερίδας „Ισκρα“ (Σπίθα).

Γύρω στην «Ισκρα» σιγα-σιγα συγκεντρώθηκαν και μορφώθηκαν όλα τα στελέχη του κόματος. Η «Ισκρα» απέδωσε κι επιπλέον το κόμμα και ο Λένιν δημοσίευσε το βιβλίο του «Τι πρέπει να κάνουμε».

Στο βιβλίο αυτό διατιπώνετε για πρώτη φορά με σαφήνεια και απλότητα τα καθήκοντα του κόματος και ο δρόμος προς την λήξη-τον χαράζεται με τον μεγαλοφυή τρόπο που χαρακτηρίζει τον Λένιν.

Στο μεταξύ η «Ισκρα» κάτω από την οδηγία του Λένιν εξακολουθεί το έργο της. Ο αγώνας εναντίον του ικονομιστὸν διεκσραγότετε αδιζόπιτα. Στην «Ισκρα» ο Λένιν αποκάλυψε μπρος στην εργατική τάξη το κόμμα των σοσιαλ-επαναστατών, 14 χρόνια πριν από το εσχρο τέλος-τους δίνοντας το καταφρονετικό αλά και τεριαστο γιαφτός όνομα «επαναστατικό κόμμα τιχοδισκτονε».

Η οργανωτική επιτροπή που ιδρύθηκε από το Λένιν συγκεντρώσε στο διάστημα αυτό όλους τους ομίλους και τα διασκορπισμένα τμήματα του κόματος και έτσι κατέστη δυνατό να συνηλθί το 1903 στο Μινσκ το πρώτο συνέδριο του Σοσιαλδημοκρατικού Εργατικού Κόματος της Ρωσίας. Στο περίφημο αυτό συνέδριο, που έθεσε τη βάση για το μελλοντικό σχίσμα μεταξύ μενσεβίκων, και μπολσεβίκων, η μεγαλοφυΐα του κ. Λένιν φάνηκε σε όλο της το μέγεθος. Στο συνέδριο αυτό ο Λένιν προέβλεψε το μακρινό μέλλον, μπόρεσε να προβλέψει τις συνέπειες τις φενομενικά ασίμαντες φιλονικίας όσον αφορά τη διατίπωση του πρώτου άρθρου του καταστατικού του κόματος. Πρώτος αυτός και νορίτερα από κάθε άλλον αντελήφτηκε την πραγματική μικροαστική φύση τον απεραντολογισμόν τον μελλοντικόν μενσεβίκων.

Ο Λένιν εκσελέγχε απ' την πλειοψηφία του σινεδρίου στη σύνταξη του κεντρικού οργάνου και στο συμβούλιο του κόματος, ο Πλεχάνοφ και όλοι που ήταν ως τότε σιναγο-νιστές του, άρχισαν να πέρνουν ένα εσφαλμένο δρόμο και γιαυτό τον Σεπτέμβρι του 1903 παρετίθιχε απ' τη σύνταξη τις «Ισχυρας» που τις μέρες εκείνες συνεκέντρωνε όλο το θαρι πιροβολικό του Μενσεβίκιζμου. Ο Λένιν εκδίδει, εντος ολίγου την εφημερίδα που ίδρισε ο ίδιος. Τον Μάι του 1904 σινακαλίτε το 2 σινέδριο του κόματος που ήταν κατα πλιονοψηφία μπολσεβίκικο. Στο σινέδριο αφτο ο Λένιν αποκαλίπτετε ως αρχηγος του μπολσεβίκιζμου. Μετα το σινέδριο διεφθινι την Κεντρικη επιτροπή και τη μπολσεβίκικη εφημερίδα «Προλετάριος».

Τον Άβγουστο και Σεπτέμβρι του 1905; απο αφορμης του γεγονότος ότι η κυβέρνηση σχεδιάζει να διμιουργίσι, αφτί η ίδια μια Δυμα (Ροσικη βουλι) ο Λένιν κίριζετε κατα τις Δύμας αφτις και προπαγανδίζι την ένοπλι εκσέχερσι και την ανατροπή του τσαριζμου. Επιστρέφει στη Ροσία και διεφθινι απ' τον Σεπτέμβρι ως τον Οχτόβρι τις ιδίας χρονιας την προπαγάνδα και τις προετιμασίες για την ένοπλι εκσέχερσι. Η πρότι απόπειρα του απολεφτεροτικού αγόνα τις εργατικης τάξης καταστέλετε εματιρά.

Τον Απρίλι του 1906 παρεδρίσκετε ως ισιγιτις διαφόρων σοβαραν ζιτιμάτων στο 4 σινέδριο του σοσιαλδημοκρατικού κόματος της Ροσίας που έγινε στη Στοκχόλμι και όπου η μπολσεβίκικη και η μενσεβίκικη άρχισαν να σινεργάζοντε. Ίνε ένας άκαμπτος ζιζιτιτις και παρακολουθι άγριπνα όλες τις προσπάθιες που αποβλέπουν στην νόθεψι του Μαρ-κσιζμου και τη ματεοσι κάθε επαναστατικης δράσης.

και δημοσίεψε τότε πάνω στο ζήτημα αυτό τις θέσεις του πάνω σε βασική-τους ιδέα τη μεταβολή του ιμπεριαλιστικού πολέμου σε εμφύλιο. Ο Λένιν διεκσάγει τον αγώνα-του „εναντίον του ρέβματος“, εναντίον του σοσιαλ-πατριωτισμού και του σιnthίματος τις εθνικισ άμυνας, που με πάθος διακρίτουν i σοσιαλ-πατριότες.

Ολόκληρο τον χρόνο του 1915, αφιερόθηκε σ'αυτον τον αγώνα. Στι συνδιάσκεψι τις Βέρνης, το 1915 και στη συνδιάσκεψι τις Τσιμεραλντ το Σεπτέμβρι του ιδίου έτους ο Βλαδίμιρος Ιλιτς ήταν ο πιο επιφανής αντιπρόσωπος τις αντιπολιτευτικis πτέριας. Τον Απρίλι του 1916 στη συνδιάσκεψι του Κένταλ βρίσκονταν επι κεφαλis τις αριστερας αντιπολίτευσις με την κατηγορηματικη ακσίσει να λυφθούν τα ακρότερα τον μέσον εναντίον του πολέμου, (γενικη απεργία, σαμποταζ, ένοπλι εκσέγερσι μεταβολή του ιμπεριαλιστικού πολέμου σε εμφύλιο).

Ι επανάστασι του 1917 κατέστισε δυνατι την επιστροφι του Λένιν στη Ρωσία. Στις 4 του Απρίλι δημοσίεψε στην Πετρώπολι τις περίφημες θέσεις-του υπο τον τίτλο: „Πρέπει ν' απορίψουμε τα κυρέλια τις σοσιαλ-δημοκρατίας και να φορέσουμε τα πραγματικα φορέματα του κομμουνισμού“. Στις 17 του Απρίλι σ' ένα-του λόγο στο ανάχτορο τις Πετρώπολις έρριξε το σύνθημα «Ζίτο i πανχόζμια σοσιαλιστικη επανάστασι».

Τις μέρες αυτές φάνηκε πως ο Λένιν ήταν ο μεγαλοφυής αρχηγος τις επανάστασις, που προετιμάζονταν για την κατάλιψι τις εκσυζίας.

Πρώτος αυτος τότε έδωσε τα σύνθηματα που χάραξαν στους εργάτες και χωρικούς το δρόμο-τους. Τις μέρες αυτές προετίμαζε πραγματικα την επανάστασι.

Τα γεγονότα τις 3 κε 4-ης Ιουλίου ανάγκασαν για τελευταία φορά τον Ιλίτς να καταφύγει στην παράνομη ζοι. Επι 4 μήνες ήταν υποχρεωμένος να ζει παράνομα στη Φιλανδία, κρυμμένος μέσα σε άθλιες καλύβες. Αλλά κε απο τις κοίπτες-τις αυτές κσαχολουθύσε να κατεφθίνει το ~~μαρξιστικό~~ κόμμα κε να προετοιμάζει το δρόμο τις νίξεις για ~~την~~ εργατική τάξη.

Την τελευταία αρτι περίοδο τις παράνομης ζοις απο-
κριστάλανε το ζίνδιμα: „Πρέπει όσο μπορούμε γλίσγορα
να καταλάβουμε την εκσυζία, αλιότικα έστερα ίνε πολυ
αργά“.

Στις 7 του Νοέβρι ι ρόσι εργάτες κε χορικοί πέραν
στα χέρια-τους την εκσυζία κάτω απ' την κατέφθινσι του
Λένιν.

Απ' τις 25 του Οχτόβρι ο Λένιν ήταν πρόεδρος του
συμβουλίου τον επιτρόπον του λαου. Απ' τι στιγμή εκείνη αρτος
ήταν εκείνος που κατέφθινε το πλίο τις Ροσικίς επανάστασις
κε το διέφθινε ασφαλός δια μέσου όλον τον κινδύνον.

Στο εσωτερικό κε εξωτερικό τις χώρας ι μπουρζουαζία,
που ο τολμιρος αγόνας κε ι νίκη τις Ροσικίς εργατικίς τάξεις
αποστέρει τις εκσυζίας κε τον αγαθόν-τις, σινκέντροσε
όλο το μίσος-τις πάνω στον Λένιν. Αλλά κε ι διεθνής
μπουρζουαζία τον μισύσε κε αρτι ιπεροβολικά, γιατί
καταντύσε ότι ι νίκη τις εργατικίς τάξεις ετι Ροσία θα
ενέπνεε κενύργια ορμι στον αγόνα τον εργατον στις άλλες
χώρες κε θα ίχε αργα ι γρίγορα ος σινέπια τι νίκη τον
εργατον όλον τον χορον. Το απερίγραπτο μίσος της
ντόπιας κε κσένις μπουρζουαζίας κατέλιξε σε μια αποφα-
σιςτική απόπειρα εναντίον τις ζοις του Λένιν. Αστικα
όργανα καλύμεια σοσιαλιστες, ανέλαθαν να εκσολοθρέψουν

της Ρόσας αρχίγος με μετακίνη αψτον με τον Λένιν. Η
σοσιαλ-δημοκράτρια Δόρα Κασπλαν έστρεψε το όπλο εναντίον
του Λένιν την όρα πύδγενε απο μια εργατική συνέλευση.
Ο Λένιν τότε διέφυγε τον θάνατο, με η εργατική τάξη
δεν έμινε χωρίς αρχίγο. Ο Λένιν έζησε έφερε σε πέρας
το έργο τις άμυνας τις επανάστασης τον εργατον με
ενκενιάσε τι δημιουργία τις κενύργιας ζοις.

Ο Λένιν δεν θρίσχετε πια στι ζοι. Ο Λένιν πέθανε
στι 21 του Γενάρη του 1924.

Ο Λένιν όμος μας άφισε το Λενινιζμο, ένα μεγάλο
εχολιο του αγόνα με μια μεγάλη διδασκαλία.

Μας άφισε ακόμα το Λενινιστικο κόμα — το κόμα
τον μπολσεβίκον.

Ο Λένιν αντικαθίστατε με το κόμα του Λένιν.
Ο Λένιν αντικαθίστατε με τι γενεα του Λένιν.